Domnișorul

Domnișorul

Text după
SIMION FLOREA MARIAN

Copertă și ilustrații de
COCA CREȚOIU-ȘEINESCU

1975
EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI

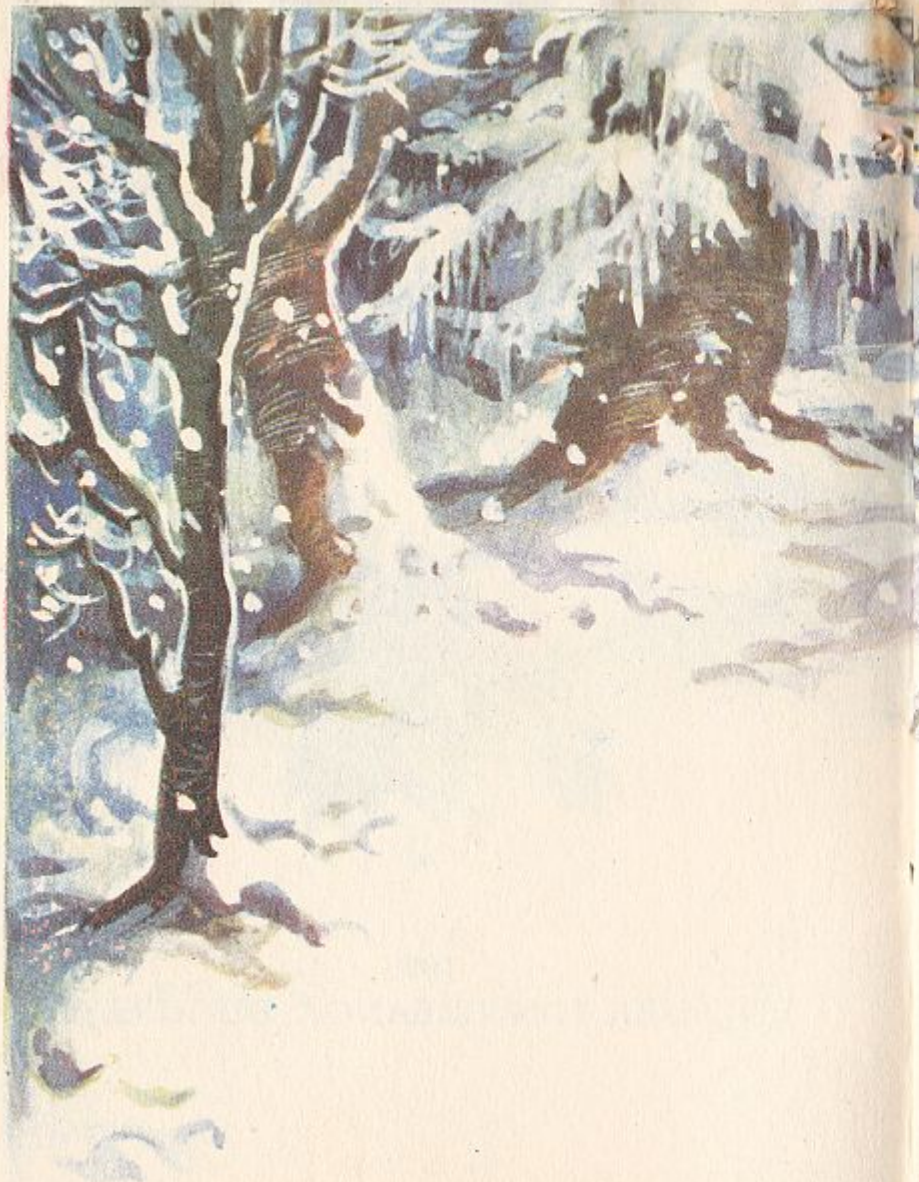

Adesea, pruncii, cu ajutorul unor lațuri făcute din păr de cal și cu diferite cuști durate din

bostani sau rămurele de soc, în timpul iernei prind păsărele. Ei bine, una din ele, care cade nu o dată în mîna copiilor, este Domnișorul, numit încă și Stigleț sau Scăier. A descrie această păsăruică este de prisos, deoarece

fiecăruia dintre noi cred că-i este bine cunoscută. Vom istorisi numai una din legendele sale.

După ce au apărut pe lume toate păsările, cîte se află pe pămînt, și părintele păsărilor a împărțit fiecăreia dintre dînsele hrana cu care are să trăiască în lume, într-o zi le-a chemat iarăși pe toate la sine, anume ca să le boiască, căci dintru-nceput penele tuturor păsărilor aveau numai o singură culoare. Și fiecare voia să fie mai arătoasă și mai frumoasă.

Toate păsările, de la cea mai mare pînă la cea mai mică, cum auziră vestea îmbucurătoare, se

adunară dinaintea bătrînului și el pe toate le-a zugrăvit în culori alese.

Era peste tot numai un cîntec de bucurie.

Iată însă că, într-un tîrziu, după ce a gătit acesta pe toate

păsările de boit și voia ca să dea drumul să se ducă fiecare în treabă-și de unde a venit, sosește tot într-un suflet și Domnișorul. N-apucă bine a se răsufla și se și roagă să-l boiască și pe dînsul.

Părintele păsărilor, cum îl auzi, îl întrebă:

— D-apoi bine, Domnișorule, unde mi-ai fost pînă acum?... De ce n-ai venit și tu cu celelalte zburătoare?...

— Apoi de! ce era să fac, păcatele mele!... Înainte de a fi auzit porunca ta, m-am fost vîrît

prin niște scai, ca să-mi caut și eu puțină sămînță, și cînd prinsei de veste și voii să mă pornesc și eu deodată cu celelalte păsări, ca să vin aicea... nevoie mare!... Mă împleticii printre scai și atîta ce mă zbuciumai, de nu mai știam acuma singur ce să mai mă fac, doară să scap mai degrabă din încurcătura în care intrasem. Iar după ce scăpai tot într-un suflet alergai pînă aicea.

Văzînd bătrînul că Domnișorul Sticlete nu din lene sau din nebăgare de seamă a întîrziat, ci din pricina scailor în care s-a fost încurcat, a luat penița și întingînd cu dînsa în toate oalele

în care fuseseră culorile și în care mai rămăsese cîte puțină culoare, l-a împestrițat și pe dînsul cu mai multe feluri de culori, precum: mohorît, alb, negru, roșu și galben.

Și de atunci apoi penele Domnișorului au mai multe culori.

Și tot de-atuncea i-a rămas și numirea de Domnișor și de Scăier, pentru că mai mult cu sămînța de scai se nutrește.

Și din acea vreme place el atît de mult copiilor. Dar ei trebuie să știe că nu e bine a asupri bietele păsărele, a le închide în colivii. Căci și ele iubesc libertatea, le e prielnică vieții și cîntecului.

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules 14.VIII.1975. Bun de tipar 22.XI.1975. Apărut 1975.
Comanda nr. 1114. Tiraj 123 000. Broşate. Coli de tipar 0,5.

Tiparul executat sub comanda nr. 232 la
Întreprinderea Poligrafică Banat.

EDITURA
ION CREANGĂ
BUCUREŞTI

Preţ set (8 bucăţi) lei 5,25